

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg forstod på Dansk Folkepartis ordfører, at han kunne garantere, at denne ordning ikke kunne misbruges i forbindelse med f.eks. ordnede-gang eller andet, men forklar mig lige: Hvorfor egentlig ikke?

Hvad nu, hvis der er en situation, hvor virksomheden skal skære lidt ned? Så kan virksomhedsejeren jo komme til den ansatte og sige: Var det ikke en god idé at gå på deltid de næste par måneder, for hvis vi kan ordne det på den måde, kan jeg få pengene til at passe? Så siger den ansatte: Nej, det vil jeg ikke. Så kan arbejdsgiveren jo komme dagen efter og sige: Desværre er jeg nødt til at fyre dig.

Så har Dansk Folkeparti fået med ind, at angående den nyansættelse, man så skal have bag efter, må det ikke bare lige siges, at det er på deltid, man bliver ansat; det skal åbenbart være på heltid. Men dagen efter, at den nyansatte er ansat, kan man jo stille ham nøjagtig det samme sicilianske spørgsmål, og tror hr. Bent Bøgsted med sit kendskab til arbejdsmarkedet og sit kendskab til arbejdsgiverne ikke, at der er nogle arbejdsgivere, der kunne finde på at tænke og handle lige præcis sådan?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg vil starte bagfra med hr. Sass Larsen: Jeg kan garantere hr. Sass Larsen for, at man altid kan finde en enkelt arbejdsgiver, der vil misbruge hvad som helst, uanset hvad vi lovgiver om herinde. Det kan vi altid finde, det kan vi ikke komme uden om, uanset hvordan vi lovgiver. Vi kan prøve at tage højde for det, men vi kan aldrig nogen sinde stoppe det, hvis der er en enkelt, der absolut vil misbruge lovgivningen.

Men det andet problem mener jeg absolut ikke der kan blive tale om. Hvis en lønmodtager dagen efter at være ansat bliver bedt om at gå ned på deltid, overtræder arbejdsgiveren jo reglerne. Det er slet ikke hensigten med loven, og så håber jeg da, at lønmodtageren går til tillidsmanden og siger: Der er noget galt her, det er ikke det, jeg aftalte, og får det ordnet på den måde. Det er jo ikke det, der er hensigten med loven, det er ikke det, den skal bruges til.

Så til fru Anne-Marie Meldgaard: Angående bevisbyrde-reglerne er det da rigtigt, at de blev nævnt ved eksperthøringen. Men jeg kan også gå op på mit kontor og finde flere avisudklip fra før eksperthøringen, hvor vi har nævnt, at vi vil

have delt bevisbyrde. Før eksperthøringen var vi også ovre i LO hos Harald Børsting, hvor vi nævnte for Harald Børsting, at vi ønskede delt bevisbyrde, så det mener jeg ikke der er nogen grund til at tvivle på.

I forbindelse med hr. Ole Sohns spørgsmål vil jeg sige, at før vi kom så langt, som vi er nu, efterlyste jeg garantier fra fagbevægelsen og arbejdsgiversiden. Jeg kunne delvis få dem fra fagbevægelsen, men jeg kunne ikke få nogen garantier fra arbejdsgiverne om, at de ville indføre det i de næste overenskomster.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg forstår simpelt hen ikke, at Dansk Folkeparti med hr. Bent Bøgsted i front kan stemme for dette lovforslag, og jeg forstår heller ikke, hvordan man fra alverdens talerstole kan blive ved med at tale om, at man vil sikre den svageste part, at man vil sørge for, at almindelige danskere får ordentlige vilkår, og at man i det hele taget vil bekæmpe magtmisbrug og alt muligt andet, når man gang på gang stemmer modsat i Folketingssalen.

Kl. 16.45

Det lovforslag, vi behandler i dag, er et ensidigt redskab til fordel for arbejdsgiveren. Det vil skabe utryghed hos den enkelte lønmodtager, ikke mindst hos lønmodtagere, som er eneforsørgere i en familie. Vi ved, at der sker uberettigede fyringer på det danske arbejdsmarked. Vi har en begrundet mistanke om, at lovforslaget her vil forstærke den udvikling, og Dansk Folkeparti vil ikke engang være med til at give lønmodtagerne det bedste redskab i hånden, nemlig en ordentlig bevisbyrde.

Hr. Bent Bøgsted siger, at man altid kan finde arbejdsgivere, der vil misbruge reglerne. Hvorfor vil Dansk Folkeparti ikke være med til at sikre lønmodtagerne mod dette?

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

I de tidligere spørgsmål til Socialdemokratiets ordfører kunne det jo ikke skjules, at Dansk Folkeparti sådan set kun havde haft hån og arrogance tilovers for de mange faglige deputationer, der havde været i Arbejdsmarkedsudvalget. Det var beton, det var Socialdemokratiets venner, der mødte op, og ikke andet.

Det er altså ikke de mange deputationer, der har rykket Dansk Folkeparti, så vi må gå ud fra, at når man rendte rundt i forsamlinger og ud-